

NORME METODOLOGICE din 21 aprilie 1999

pentru aplicarea prevederilor [Ordonanței Guvernului nr. 11/1996](#) privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin [Legea nr. 108/1996](#), cu modificările și completările ulterioare, referitoare la măsuri asiguratorii și la contestația la executare silită

EMITENT • **MINISTERUL FINANTELOR**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 205 din 12 mai 1999**

Data intrării în vigoare 12-05-1999

Abrogat de Articolul 2 din ORDIN nr. 1.785 din 23 decembrie 2002 la data 27-01-2003

a) Măsuri asiguratorii

1. Referitor la art. 16

1.1. Masurile asiguratorii dispuse de instanța judecătorească sau de un alt organ jurisdicțional sunt modalități de asigurare a realizării creanțelor pentru care creditorul nu detine un titlu executoriu.

1.2. Pentru creanțele bugetare care urmează a fi stabilite de către instanțele judecătorești cererea pentru înființarea măsurilor asiguratorii se introduce o dată cu acțiunea împotriva platitorului la instanța în a cărei rază acesta își are domiciliul sau sediul, iar în cazul în care dosarul cauzei se soluționează de o altă instanță, aceasta devine competența sa soluționeze și cererea de înființare a măsurilor asiguratorii.

1.3. În cazul în care organele de verificare constată, cu ocazia exercitării controlului, înainte de întocmirea procesului-verbal prin care se constată și se individualizează obligații bugetare, ca există pericolul ca platitorul să instrăineze bunurile ori să sustragă veniturile sau bunurile de la executarea silită vor sesiza compartimentele de specialitate din cadrul organului fiscal din care fac parte, punând la dispoziție acestora documentele și informațiile necesare pentru solicitarea înființării de către instanța competentă a măsurilor asiguratorii.

1.4. Instanța se va pronunța asupra cererii de înființare a măsurilor asiguratorii printr-o încheiere. Încheierea de incuviințare a măsurilor asiguratorii este executorie, urmând ca organul de executare să procedeze de îndată la indisponibilizarea veniturilor și a bunurilor urmaribile ale platitorului.

Când cererea de înființare a măsurilor asiguratorii se respinge, organul de executare, precum și persoanele care, potrivit legii, răspund solidar cu platitorul pot introduce apel în termen de 15 zile de la comunicare.

Încheierea de incuviințare a măsurilor asiguratorii poate fi atacată cu apel de către platitor sau de către o altă persoană interesată în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia. Recursul împotriva încheierilor instanței prin care au fost dispuse sau incuviințate măsurile asiguratorii nu suspendă executarea acestora.

Încheierea de incuviințare fiind executorie se transmite organelor de executare, de îndată și din oficiu, de către instanța care a incuviințat sau a dispus măsurile asiguratorii.

2. Referitor la art. 17

2.1. La primirea dispoziției instanței organele de executare sunt obligate să procedeze de îndată la identificarea bunurilor mobile și imobile, precum și a oricăror venituri ale platitorului și la indisponibilizarea acestora în limita valorii necesare pentru realizarea creanței bugetare.

Înființarea popririi asigurate, a sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile sau a ipotecii asigurate asupra bunurilor imobile se face de către organele de executare, potrivit dispozițiilor privind executarea silită a creanțelor bugetare. Actele încheiate vor fi înaintate instanței.

2.2. O copie certificată de pe încheierea instanței sau de pe dispoziția organului competent care a dispus luarea măsurilor asiguratorii va fi transmisă și tertului poprit sau băncii.

Sumele de bani datorate cu orice titlu debitorului de către o terță persoană sunt indisponibilizate în limitele prevăzute de lege, în mainile tertului poprit, de la data primirii adresei de înființare a popririi de către acesta.

Pentru detinatorii de conturi bancare, în măsura în care este necesar pentru asigurarea realizării creanței bugetare, sumele în lei și/sau în valută existente în contul platitorului sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării și până la judecarea cauzei banca nu va face nici o plată care ar diminua suma supusă indisponibilizării, cu excepția sumelor necesare pentru plata drepturilor salariale.

3. Referitor la art. 18

3.1. Sumele în lei ridicate ca efect al măsurilor asiguratorii se consemnează la unitățile abilitate pe numele platitorului, la dispoziția organului care a incuviințat sau a dispus măsurile asiguratorii, caruia i se va preda documentul de depunere în termen de 3 zile de la data depunerii.

3.2. Organul de executare care a aplicat sechestrul asigurator constata operațiunile efectuate printr-un proces verbal, din care va lasă cate un exemplar custodelui și platitorului, un exemplar îl va reține, iar alt exemplar va fi depus la instanța.

Bunurile în privinta cărora sunt necesare măsuri spre a împiedica înstrăinarea sau sustragerea vor fi sechestrate asigurator cu punere de sigilii.

b) Contestația la executare silita

4. Referitor la art. 76

4.1. Debitorul, creditorii care participa la executare ori care și-au depus titlurile în vederea distribuirii sumelor realizate prin executare silita, tertul poprit, procurorul, persoanele care dețin în coproprietate sau în devalmasie cu debitorul bunurile supuse executării silite sau care pretind ca au un drept de proprietate sau un alt drept real asupra acestor bunuri, precum și orice altă persoană interesată pot face contestație la executare silita.

4.2. Contestația la executare poate fi făcută:

a) împotriva executării silite în întregime;

b) împotriva oricărei modalități de executare silita: poprire, executare silita prin decontare bancară, executare silita asupra bunurilor mobile sau asupra bunurilor imobile;

c) împotriva fiecărui act de executare;

d) împotriva refuzului organului de executare de a îndeplini un act de executare silita.

4.3. În cazul în care titlul executoriu în temeiul căruia a fost începută executarea silită nu este o hotărâre a instanței ori a colegiilor sau secției jurisdicționale a Curții de Conturi și dacă nu există o procedură prin care contestarea acestuia să poată fi făcută la o instanță judecătorească, persoanele prevăzute la pct. 4.1 pot face contestație la executare și împotriva titlului executoriu.

Contestația împotriva titlului executoriu poate fi făcută cu privire la titlurile executorii emise de organele de executare, și anume:

a) procesul-verbal de stabilire a cheltuielilor de executare, aprobat de conducătorul organului de executare;

b) procesul-verbal de stabilire a cuantumului majorărilor de întârziere, dobânzilor, penalităților sau a altor sume acordate prin titlul executoriu, aprobat de conducătorul organului de executare;

c) titlul executoriu întocmit de organele de executare, pe baza avizului de urmărire ori a evidenței pe platitori, pentru obligațiile bugetare constituite de debitor și neachitate la scadență;

d) procesul-verbal, aprobat de conducătorul organului de executare, privind sumele datorate de adjudecatarul care nu depune imediat prețul bunului mobil valorificat;

e) procesul-verbal de licitație, în cazul în care cumpărătorului, persoana fizică, i s-a încuviințat plata pretului bunului imobil în rate.

5. Referitor la art. 77

5.1. Persoanele prevăzute la pct. 4.1 pot formula contestația la executare în termen de 15 zile de la data la care, din comunicarea somației ori din alte înștiințări primite cu ocazia efectuării executării silite sau în orice alt mod, a luat cunoștința de executarea ori de actul de executare pe care îl contestă, de refuzul organului de executare de a efectua un act de executare, precum și de eliberarea sau de distribuirea sumelor realizate prin executare silită, al căror cuantum sau mod de distribuire îl contestă.

5.2. Persoanele care pretind ca au un drept de proprietate asupra bunului urmărit pot introduce contestația la executare în termen de cel mult 15 zile de la data valorificării acestuia.

6. Referitor la art. 78

6.1. În cazul în care contestatorul formulează cerere de suspendare a executării silite, organele de executare vor cere instanței obligarea acestuia la depunerea unei cautiuni care să asigure realizarea creanțelor bugetare pentru care a fost începută executarea silită, precum și a celor reprezentând cheltuieli de executare.
